

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11-11-36442 חובב נ' חובב ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת צילה צפת

אילנה חובב

תובעים

נגד

1. ערן חובב
2. פוטרה סמפורנה
3. עוזי סלע
4. מרדכי פנחסוב

נתבעים

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
1. תובענה לפסק דין הצהרתי הקובע כי התובעת היא בעלת מחצית מכל זכויותיו של הנתבע 1 בנכס הידוע כגוש 4876 חלקה 11 וגוש 4095 חלקה 22 (ב) המצויים ברח' יסמין 11 כרמי יוסף (להלן "הנחלה") (תיקון מיום 23/9/14 – פרוטוקול).
2. התובעת והנתבע 1 (להלן "הנתבע") (וביחד "בני הזוג") הינם בני זוג נשואים מיום 3/6/84 ומתגוררים בנחלה מאז נישואיהם ועד היום. הנתבע בעל זכות חכירה לדורות בנחלה הרשומה על שמו בלבד.
3. נתבעים 3-4 הינם נושיו של הנתבע המחזיקים פס"ד חלוט נגדו ונגד אביו ושני אחיו, מכוחו הטילו עיקול על זכויות הנתבע בנחלה (פסק בוררות מיום 27/4/11 שאושר בביהמ"ש המחוזי ביום 10/8/11 – נספחים לתצהיר עדות ראשית של נתבע 3) נתבע 2 הינו נושה של הנתבע אביו ושני אחיו, החוב נאכף בתיק הוצל"פ. לא הומצאה כל אסמכתא למקור החוב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11-11-36442 חובב נ' חובב ואח'

תיק חיצוני:

- 1 4. עילת התביעה מושתת על היות הנחלה ובית המגורים הבנוי בו רכוש משותף מכח בנייתו
- 2 במהלך הנישואין וזכותה לאיזון משאבים. התובעת הודיעה כי היא מוותרת על הטענה כי
- 3 זכותה למחצית הזכויות בנחלה, קמה מכח העברה ללא תמורה של מחצית מהזכויות
- 4 בהתאם לתצהירי מתנה שנחתמו ע"י בני הזוג.
- 5
- 6 5. הנחלה עליה נבנה ביתם של בני הזוג עם נישואיהם ובו הם מתגוררים כאמור עד היום
- 7 מורכבת משתי חלקות: האחת חקלאית בגוש 4095 חלקה 22 (ב) (בחלק) בשטח של 14,689
- 8 מ"ר והשנייה בגוש 4876 חלקה 11 (בשלמות) בשטח של 1796 מ"ר עליה בנוי בית המגורים
- 9 בשטח של 178 מ"ר.
- 10
- 11 6. לטענת התובעת בתצהירה, אביו של הנתבע עיבד אדמות חקלאיות באזור המוכנה סיידון –
- 12 גזר. בתחילת שנות השמונים החליטה הממשלה להקים את הישוב כרמי יוסף, ישוב חקלאי
- 13 בתחום המועצה גזר והנתבע קיבל את הקרקע נשוא התובענה כבן ממשיך וללא עלות
- 14 כספית, אולם היה עליו לשאת בהוצאות הפיתוח ובנית הבית. לפיכך ביום 27/12/83 חתם
- 15 הנתבע על חוזה פיתוח עם מינהל מקרקעי ישראל (נספח ב' לתצהיר התובעת), הקובע כי
- 16 הנחלה מהווה יחידה משקית אחת ומטיל את הוצאות הפיתוח של הנחלה ובניית הבית על
- 17 הנתבע. ביום 27/3/05 נחתם חוזה חכירה (חוזה החכירה הומצא ביום 2/3/14).
- 18
- 19 7. בני הזוג נשואים מזה 30 שנה, במהלכם נולדו להם 3 ילדים, לטענת התובעת הם עלו על
- 20 אדמת טרשים וביחד, מבראשית, פיתחו את הקרקע ובנו את הבית, לצורך כך נטלו בני הזוג,
- 21 על שמו של הנתבע, הלוואה מובטחת במשכנתא שאת החזרה הם שילמו יחדיו, נישואיהם
- 22 התנהלו בשלום והרמוניה, כאשר היא משקיעה בבית ובמשפחה את כל מה שהיה לה לרבות
- 23 דמי פרישה מהקיבוץ, כספים שקיבלה מהוריה ואת כל משכורתה במהלך על שנות עבודתה
- 24 ואף את ירושתה.
- 25
- 26 וכך השיבה בחקירתה (עמ' 8 29/10/13)
- 27 **"אני זוכרת את מה שקרה מיום שפגשתי את בעלי את ערן חובב, מיום שתכננו את**
- 28 **הבית, בנינו אותו מאבן הפינה הראשונה, היינו ממייסדי היישוב, הבן שלי זה הבן**
- 29 **הראשון והבכור שנולד ביישוב, וכל חיינו עבדנו עשינו השקענו – הכל ביחד"**
- 30
- 31 8. הנתבעים 2-4 מתנגדים לתובענה, לטענתם, התובעת מנסה להבריא את הרכוש מנושי
- 32 בנתבע. מדובר בנחלה שהנתבע קיבל עוד טרם הנישואין ורשום על שמו בלבד, משך כל שנות
- 33 הנישואין לא מצאה התובעת לתבוע את זכויותיה, הא ראייה כי אין לה כל זכות בבית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11-11-36442 חובב נ' חובב ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ותביעה זו באה לעולם בד בבד עם הטלת העיקול על זכויותיו בבית וזאת בניסיון להבריא
2 נכס זה מידי הנושים.
3
- 4 9. בני הזוג נישאו בשנת 1984, ולפיכך יחסי הממון בניהם נשלטים על ידי חוק יחסי ממון בין
5 בני זוג, התשל"ג-1973 (להלן "חוק יחסי ממון"). בני הזוג לא ערכו הסכם יחסי ממון ועל כן
6 "יראום כמסכימים להסדר איזון המשאבים" (סעי' 3 לחוק).
7 חוק יחסי ממון מחיל את הדוקטרינה של "איזון משאבים" הקובעת שיתוף רכושי דחוי לעת
8 פקיעת הנישואין, בין בשל גירושין ובין בשל פטירת אחד מבני הזוג. זכותו של בן הזוג על פי
9 החוק אינה קניינית אלא זכות אובליגטורית דחויה למועד פקיעת הנישואין כאמור בסעיף 4
10 ו 5 לחוק.
11
- 12 10. התובעת טוענת כי היא זכאית למחצית הזכויות בנחלה, שהיא בית מגוריה ומגורי המשפחה
13 מאז נישואיה, מכח זכותה לשיתוף ספציפי.
14
- 15 11. הלכת השיתוף אינה חלה סימולטנית עם הסדר איזון המשאבים, יחד עם זאת, נפסק בדעת
16 רוב בע"א 915/91 **יעקובי, קנובלר**, פד"י מט' (3), 529, כי למרות שחזקת השיתוף והסדר
17 איזון המשאבים אינם יכולים לדור, זו לצד זה בכפיפה אחת לגבי כל מי שנישא לאחר
18 1/1/74, נמצא פתח להכיר, במהלך הנישואין, בזכויות בן זוג בנכס ספציפי שהבעלות בו
19 נובעת מכוח הדינים הכלליים, דיני קניין, חוזים, עשיית עושר ולא במשפט, נאמנות, שליחות
20 וכיוצ"ב, וזאת תוך התייחסות למערכת היחסים המיוחדת של השותפות הנובעת מחיי
21 הנישואין.
22 הלכה זו, נשנתה ונקבעה פה אחד ברע"א 8672/00 **אבו רומי**, נו' (6), 175.
23
- 24 12. לטענת התובעת, על רקע תביעת הנושים נגד הנתבע, ניסתה להעביר את מחצית הזכויות
25 בנחלה על שמה באמצעות תצהירי מתנה וזה גם הרקע להגשת תביעה זו. לדידה של
26 התובעת, במשך כל השנים ראו בני הזוג את הנחלה כביתם המשותף, ועל אף שהוא רשום על
27 שם הנתבע בלבד, היא ידעה שהיא בעלת הזכויות ביחד עם הנתבע, היא סמכה עליו ולא עלה
28 עד כה הצורך לדאוג לרישום שישקף את הבעלות האמיתית עד להסתבכותו הכלכלית של
29 הנתבע. הנתבע תומך בעמדתה של התובעת, העיד גם הוא על חיי שיתוף כמו גם על ניסיונו
30 להעביר את מחצית מזכויות הבית על שמה של התובעת לארח סילוק המשכנתא, אך זנח
31 זאת בשל ההליך הפרוצדורלי. הנתבעים לעומת זאת רואים בעיתוי ניסיונה של התובעת
32 להעביר את מחצית הזכויות על שמה ובהגשת תביעה זו, ראיה לניסיון להברחת רכוש מן
33 הנושים.
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11-11-36442 חובב נ' חובב ואח'

תיק חיצוני:

1 13. אינני מקבלת את טענת הנתבעים לעניין זה. זכותו של בן הזוג לתבוע את הבעלות על הרכוש
2 מכח החיים המשותפים גם לעת בו עולה הצורך בכך. בע"א 5774/91 יהלום נ' מנהל מס
3 שבח מקרקעין, פד"י מ"ח (3), 372 איפשר בית המשפט ליורשי המנוחה לתבוע בשמה את
4 זכויותיה על פי חזקת השיתוף, זאת כאשר המנוחה לא מימשה את זכויותיה בחייה שכן לא
5 חל כל קרע או משבר בינה ובין בעלה שהצדיק פעולה כזאת. בדומה לכך, בע"א 177/87
6 וינפלד נ. מנהל מס שבה, מד (4) 607, נקבע, כי אי-עמידתו של בן-זוג על זכותו הפורמאלית
7 בנכסים על-פי חזקת השיתוף הינה לגיטימית, ואין לראות בה משום ויתור וזניחת זכות
8 התביעה. הטעם להכרעה זו, מקורו בהבנה כי ככל שמדובר ביחסים בתוך המשפחה, קורה
9 לא אחת שפלוני אינו עומד על זכויותיו.

10

11 14. באנלוגיה לפסיקה הנ"ל ואף מקל וחומר, התובעת לא מצאה צורך לעמוד על זכותה לרישום
12 פורמאלי של מחצית הזכויות בבית על שמה, ובעיקר לא נמצא הצורך עת עסקינן בבני זוג
13 שחל עליהם משטר רכושי של איזון משאבים הקובע שיתוף רכושי דחוי לעת פקיעת
14 הנישואין. היום, משתביעת הנושים מסכנת את זכויותיה הנטענות של התובעת מצאה היא
15 לנכון לעמוד על זכויותיה ואין לראות בכך כל פגם או ניסיון להבריח את הרכוש מהנושים.

16

17 ובלשונה של התובעת:

18 "אני מבחינתי אם אף אחד לא היה מעיר את תשומת ליבי ואומר לי שאני צריכה
19 לשמור על הזכויות שלי לא הייתי עושה את זה עד היום, אבל מאחר וזה הועלה
20 לתשומת ליבי שזה יכול לקרות שגם החלק שלי בנכס יפגע, אז כמוכן שרציתי
21 להגן עליו".

22

23 התובעת הסבירה כי הרישום הפורמאלי לא נראה חשוב בעיניה בשגרת החיים היום-יומית.
24 על-כן, בשעה שהשתנו הנסיבות, כך שלראשונה זה שנים נודעת לזכויות אלה משמעות
25 כלשהי בעיניה, אין לשלול ממנה הכרה בהן רק משום שלא דאגה להסדרת הרישום עד כה.
26 לעניין זה העיד גם הנתבע, כי משך שנים, מאז סיימו את החזרי המשכנתא, רצה להעביר
27 את מחצית מהזכויות בנחלה על שם התובעת שהשקיעה בה בדיוק כמוהו, הדבר לא נעשה
28 משום שההעברה הייתה כרוכה בסיבוך פרוצדוראלי עבורו ומשום שזה לא היה כל כך חשוב
29 עד לאותו מועד בו "נפל האסימון שיתכן שהיא תהיה בסיכון" (פרוטוקול 23/9/14).

30

31 15. חוק יחסי ממון, מבחין בסעיף 5(א) בין נכסים שנצברו במהלך הנישואין, הכלולים באיזון
32 המשאבים והמכונים "נכסי המאמץ המשותף" לבין נכסים מלפני הנישואין, מתנות וירושות
33 שאינם כלולים באיזון ומכונים "נכסים חיצוניים".

34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11-11-36442 חובב נ' חובב ואח'

תיק חיצוני:

16. בענייננו, נישואי בני הזוג לא פקעו, ואין עסקינן באיזון משאבים אלא בתובענה להצהיר על בעלותה של התובעת במחצית הזכויות בנחלה, היינו "שתוף ספציפי" בנכס, מכוח הדינים הכלליים, דיני קניין, חוזים, עשיית עושר ולא במשפט, נאמנות, שליחות וכיוצ"ב.
17. בהתאם לחוק, נכסים ש"הופקו" בתקופת הנישואין מעבודתם של בני הזוג לרבות מאמץ ביתי המאפשר את עבודתו מחוץ לבית של אחד מהם, נחשבים לנכסי המאמץ המשותף ועל כן הם מחולקים לעת פקיעת הנישואין בין הצדדים ללא קשר לרישום הפורמאלי, אלא אם כן ערכו ביניהם הסכם אחר. לעומתם, נכסים מלפני הנישואין, ירושות ומתנות, אינם תוצר של מאמץ משותף ולכן אין לראותם כתוצר של שותפות משפחתית אלא כנכסים פרטיים. משמבוקש להצהיר על שיתוף ספציפי בנכס חיצוני נקבע, כי לא די בעצם קיומם של חיי נישואין משותפים אף אם הם ממושכים, כדי לקבוע שיתוף ספציפי מכח הדין הכללי, אלא יש להראות נסיבות עובדתיות, נוסף לעצם קיום הנישואין, שמהן ניתן להסיק – מכח הדין הכללי – הקניית זכויות בנכס האמור, אף אם מדובר בדירת מגורים (פרשת **אבו רומי**).
18. על פי האמור בתצהיר התובעת, הנתבע קיבל את הנחלה ללא תשלום ומכח היותו "בן ממשיך" אולם היה עליו לשאת בהוצאות פיתוח הנחלה ובניית הבית. לטענת התובעת, לשם מימון הפיתוח ובניית הבית, נטלו בני הזוג הלוואה מובטחת במשכנתא על שמו של הנתבע בלבד, שכן בהיותו נכה צה"ל והורה משמורן לבתו מנישואיו הראשונים, קיבל הטבות רבות ומשמעותיות בנטילת הלוואה: **"בגין זה שהוא גרוש עם ילדה בהחזקתו ונכה צה"ל הציעו לנו כפול משכנתא כשחלק ממנה היתה מענק והתנאים לשלם אותה היו מאוד נוחים, אז ברור שבחרנו בזה ואמרו לנו מהר מהר לפני החתונה וזה קרה חודש או חודשיים לפני שנישאונו, שלקחנו את המשכנתא, וכל התשלומים שירדו למשכנתא הם מחשבון משותף שלי ושלו"** (עמ' 25). לטענת התובעת בחקירתה, נבצר ממנה להמציא ראיות לעניין זה באשר תיק הלוואה בבנק ירושלים בוער, כן נבצר ממנה, בשל חלוף הזמן, להמציא ראיות אודות הכספים שקיבלה והשקיעה בפיתוח ובבניית הבית לדבריה **"השקעתי את כל כספי מגיל 15 עד היום, זה לא רק על הקיר של הבית"** (עמ' 36). ולגבי הפיתוח העיד הנתבע **"בעצם היינו צריכים לשלם את הכבישים את הפיתוח את החשמל ואת הכל, זה לא קיבלת מגרש קיבלת מגרש, אם תשלם את כל הפיתוח של הישוב"** (עמ' 74). טענות אלו לא נסתרו ע"י הנתבעים. אינני סבורה כי קיימת משמעות כלשהיא לזהות הלווה, או בסכום המדיוק שהשקיעה התובעת. די בכך, כי הנתבע קיבל את הקרקע בסמוך לפני הנישואין, בני הזוג עלו על האדמה עם הנישואין, השקיעו בפיתוח הידוב והנחלה ובנו את הבית במשותף לרבות ביצוע מספר שיפוצים בבית במהלך הנישואין כשהם מנהלים משק בית משותף ונושאים במשותף בכל ההוצאות; התובעת העידה כי הייתה חקלאית, גם אם לא עבדה עבודה פיסית, **"בזמן שהיינו חקלאים הייתי חקלאית"**, (עמ' 20). ההלוואה שניטלה על שמו של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11-11-36442 חובב נ' חובב ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הנתבע הוחזרה מהקופה המשותפת, כך גם הפקידה הנתבעת את הכנסותיה לקופה
2 המשותפת לרבות כספים שקיבלה מהוריה, מהקיבוץ ומירושה כמו גם השקיעה משאביה
3 בבית, בחקלאות ובגידול הילדים ובעיקר עת כל העול נפל על כתפיה בשל שהייתו הארוכה
4 של הנתבע בחו"ל לצורך עבודה. ואף מעבר להשקעת משאבים משותפת בפיתוח הנחלה
5 ובניית הבית, מדובר בבית המגורים של המשפחה מאז הנישואין ועד היום, עובדה היוצרת
6 ציפייה אצל בן הזוג כי הבית והקרקע עליו הוא בנוי מהווה רכוש משותף, אף אם הנתבע
7 קיבל את הקרקע ללא תמורה עובר לנישואין ומכח זכותו כבן ממשיד (בע"מ 4951/06 פלוני
8 נ. פלוני (14/6/06); בע"מ 10734/06 פלוני נ. פלוני (14/3/07)).
9
- 10 19. אין ספק לפיכך, כי כל המשאבים שהושקעו בנחלה לאחר הנישואין, הם משאבי "מאמץ
11 משותף". לפני הנישואין לא הושקע מאומה. פיתוח הנחלה, משמעותו כאמור לעיל, כל
12 התשתית לרבות כבישים, חשמל, ביוב וכיוצ"ב, כמו גם הבית הבנוי עליה, נכללים לפיכך
13 בנכסים ברי איזון פרי המאמץ המשותף ואף מעבר לכך, בנסיבות המפורטות קיים שיתוף
14 ספציפי בנכס זה.
15
- 16 20. אינני סבורה כי יש להחיל דין שונה על הקרקע שקיבל הנתבע ללא תמורה. כאמור לטענת
17 התובעת הנתבע קיבל את הקרקע ללא עלות כספית מכח היותו בן ממשיד. לא הומצא כל
18 מסמך לאימות טענה זו או סתירתה, יש להניח על כן כי אין מדובר בבן ממשיד "קלאסי"
19 שהוא "הבן שבונה את ביתו בחלקה א', ליד בית ההורים, מעבד עמם את המשק ומצפה
20 לכך שעם מותם, בבוא היום יהיה הוא בעל המשק במקומם" (ס. אוטולנגי "ההסדרים
21 המשפטיים בנוגע לירושת משק במושב עובדים" עיוני משפט ט' (3), 469). היינו, אין
22 מדובר בבן ממשיד בנחלה של הוריו בתהליך שהוא "מעין ירושה" אלא, בקבלת נחלה חדשה
23 ביישוב חדש כשבני הזוג ממקימיו, מכח "אביו של בעלי עיבד קרקעות חקלאיות באזור
24 המכונה סידון – גזר" (תצהיר עדות ראשית לתובעת), בסמוך עובר לנישואין.
25
- 26 21. הסכם החכירה בין הנתבע למינהל מקרקעי ישראל קובע בסעיף 9, כי הנחלה הינה יחידה
27 משקית חקלאית אחת ואין לפצלה. מכאן, כי לא ניתן לפצל בין החלקה החקלאית לבין
28 החלקה עליה בנוי בית המגורים שהיא ללא ספק ברת איזון וחל עליה שיתוף ספציפי. זאת
29 ועוד, משהשקיעו שני בני הזוג את כל משאביהם הכלכליים בבניית היחידה המשקית, פיתוח
30 היישוב והנחלה ובבניית הבית, יש לראות את מרכיב הקרקע בלבד (שהתקבל ללא תמורה
31 עובר לנישואין) כנטמע בהשקעה הכוללת ובמאמץ המשותף משך 30 שנה, כאשר שניהם
32 רואים את הנחלה כביתם המשותף (ראו באנלוגיה ע"א 686/88 מערבי נ. מערבי, מ (2) עמ'
33 631 וכן ע"א 7750/10 בן גיאת נ. הכשרת היישוב (11/8/11)).
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11-11-36442 חובב נ' חובב ואח'

תיק חיצוני:

- 1 נראה לפיכך, כי התובעת הרימה את הנטל המוטל עליה להוכיח נסיבות עובדתיות, נוסף
2 לעצם קיום הנישואין מהם ניתן להסיק – מכח הדין הכללי – הקניית זכויות בנחלה לרבות
3 אותו חלק של רכיב הקרקע (שממילא אינו ניתן לפיצול), המהווה לכאורה "נכס חיצוני".
4 בנוסף לחיים משותפים בהרמוניה משך 30 שנה, גידול ילדים והשקעת משאבים משותפת
5 בנחלה, יש להוסיף את ערבוב מקורות בניית הנחלה, פיתוח היישוב ובניית הבית, ברכיב
6 בקרקע, ואת המצג - שלא נסתר - כי הצדדים ראו את הנחלה, על כל רכיביה, כבית
7 המגורים המשותף.
8
- 9 23. נטען על ידי הנתבעים כי התובעת ויתרה על זכויותיה בנכס, עת חתמה ביום 12/4/05 על
10 ויתור על זכותה במקרה ובנק מזרחי יפעיל את זכותו למימוש השעבוד לטובת הבנק בגין
11 הלוואה שניתנה לנתבע (נספח ט' לתצהיר התובעת). מוטב היה כי הנתבעים היו נמנעים
12 מהעלת טענה זו שכן ברי, כי הויתור ניתן כלפי בנק מזרחי ולו בלבד כפי שמופיע בכותרת
13 מסמך הויתור והקשרו לשטר משכון זכויות הנתבע לבנק. אין במסמך זה כל ויתור כלפי
14 כולי עלמא ובוודאי שלא כלפי הנתבעים. יתרה מכך, טענה זו אינה מסייעת לנתבעים, אלא
15 מלמדת דווקא על הכרת הבנק בזכויותיה הלכאוריות של התובעת הגם שאינה רשומה
16 כבעלת זכויות.
17
- 18 24. הנתבעים 3-4 מבקשים במסגרת כתב הגנתם ובסיכומיהם לקבוע כי התובעת חייבת
19 בחובותיו של הנתבע. הנתבע 2 שלא טען זאת בכתב הגנתו ואף לא הגיש תצהיר עדות
20 ראשית מטעמו, מבקש אף הוא בסיכומיו לקבוע כי התובעת חייבת בחובות הנתבע.
21 ברי כי אין לדון בעניין זה בגדרה של תובענה זו מבלי שתוגש תובענה נפרדת או תובענה
22 שכנגד, מה גם שהבקשה תמוהה לאור העובדה כי הנתבעים 3-4 אכן הגישו תובענה נפרדת
23 בעניין השיתוף בחובות והיא נידונה בפני כב' הש' י. גייפמן בת.א 13-11-2233.
24
- 25 25. לעניין צמצום העיקולים – אקדים ואומר כי על פי סעיף 10 לחוק יחסי ממון, זכותו של בן
26 זוג לאיזון משאבים אינה ניתנת להעברה, לשיעבוד או לעיקול כל עוד אינו זכאי לממשה. לא
27 ניתן לפיכך לעקל ולשעבד זכויות עתידיות לאיזון משאבים (ראו גם ה"פ (מרכז) 13815-07-
28 09 בנק לאומי נ. אבי דוד (17/5/2011)).
- 29 משנקבע כי התובעת הוכיחה את זכותה לשיתוף ספציפי בנחלה, הזכות היא מעיין קניינית
30 שהתגבשה כבר במהלך חיי הנישואין ולא רק זכות אובליגטורית דחויה לעת פקיעת
31 הנישואין. עוד אין חולק כי זכותה של התובעת התגבשה בטרם התגבש החוב בגינו הוטל
32 העיקול על ידי נתבעים 2-4. על כך יש להוסיף, כי חובו של הנתבע כלפי נתבעים 2-4, הוא
33 חוב משותף לו, לאביו ושני אחיו במסגרת עסקיהם ואין לחוב זה כל זיקה לנחלה המהווה
34 נכס משפחתי מובהק וכי נתבעים 2-4 ידעו שהעיקול מוטל על נכס משפחתי, המצביע על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11-11-36442 חובב נ' חובב ואח'

תיק חיצוני:

1 קיום בן הזוג כבעל זכות נוספת. בנסיבות אלו, זכותם הנוגדת אינה גוברת על זכויות
2 התובעת ומשכך, העיקול שהוטל מכח חובו של הנתבע אינו יכול לתפוס את הזכויות של
3 התובעת בנחלה (רע"א 8791/00 אניטה שלם נ. טווינקו (13/12/06); ע"א 3002/93 בן צבי נ.
4 סיטין, מט (3) 5, 16).

5 מובהר, כי אין באמור כדי להביע עמדה לגבי התובענה שהגישו נתבעים 3-4 לשיתוף התובעת
6 בחובות הנתבע (או עיקול שיוטל, או הוטל בגדרה), בת.א 13-11-2233 ואשר טרם הוכרעה.

7
8 26. לאור כל האמור מתקבלת התביעה.

9 מוצהר כי התובעת זכאית להרשם כבעלת מחצית מהזכויות הרשומות על שמו של נתבע 1 –
10 ערן חובב, בנחלה אשר ברח' היסמין 11 כרמי יוסף, הידועה כגוש 4095 חלקה 22 (ב) (בחלק)
11 וכגוש 4876 חלקה 11 (בשלמות).
12 העיקול שהוטל על ידי נתבעים 2-4 יצומצם וירשם על זכויותיו של נתבע 1 בלבד.

13
14 הנתבעים ישאו בהוצאות התובעת ושכ"ט ב"כ בסך של 50,000 ₪ שישולמו – מחצית על ידי
15 נתבע 2 ומחצית על ידי נתבעים 3-4.

16
17
18
19 ניתן היום, ט' שבט תשע"ה, 29 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.

20

21 צילה צפת, שופטת